

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 40/2022 2.10.2022

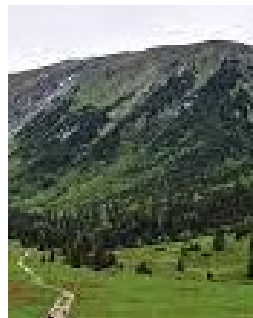
Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Wszechmogący Boże, spraw, aby udział w tym Sakramencie zaspokoił głód i pragnienie naszej duszy i przemienił nas w Chrystusa, którego przyjmujemy.”

(Modlitwa po Komunii na dziś)

Tak się cieszę, że dziś Jezus znów nas uczy patrzeć na życie jako na służbę Bogu. ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Obecny konsumpcjonizm stara się wypełnić pustkę w relacjach międzyludzkich coraz bardziej wyszukаныmi dobrami – samotność, to w naszych czasach wielki biznes! – ale w ten sposób rodzi się głód szczęścia.” „Pierwszym kapitałem każdego społeczeństwa jest kapitał duchowy, ponieważ on rodzi radość życia, która jest

również niezbędna dla gospodarki. Kruczość wielu młodych wynika z braku tego cennego kapitału duchowego.” „Społeczeństwo i ekonomia bez młodych są smutne, pesymistyczne i cyniczne. Dzięki Bogu jesteście wy. Liczę na was! Nie pozostawiajcie nas w spokoju, dajcie nam przykład!” (24.09) „Módlmy się za Kościół i za nas samych, abyśmy otrzymali łaskę odnajdywania Pana Jezusa w głodnym, spragnionym, przybyszu, odartym z ubrania i godności, chorym i uwięzionym bracie.” (27.09) „Modlitwa jest nieodzowną pomocą w rozeznaniu duchowym, szczególnie kiedy dotyczy uczuć, pozwalając zwracać się do Boga z prostotą i bezpośredniością, tak jak się rozmawia z przyjacielem.” (28.09) „Jezus karmi tłumy (Łk 9, 10-17) i prosi apostołów, aby nic się nie zmarnowało. Ponieważ, kiedy nie marnuje się pożywienia, lecz rozdziela się je sprawiedliwie i solidarnie, nikomu nie brakuje tego, co konieczne, a społeczeństwo może wspierać najuboższych.” (29.09) „Czasami my, istoty ludzkie uważamy się za panów wszystkiego lub przeciwnie, tracimy wszelki szacunek do samych siebie. Modlitwa pomaga nam odnaleźć właściwy wymiar, w relacji z Bogiem, naszym Ojcem, i z całym stworzeniem.” (30.09)

Intencja Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy na październik:

Módlmy się, aby kara śmierci, która godzi w nienaruszalność i godność osoby, została zniesiona w ustawodawstwie wszystkich państw świata.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 27. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, by odpuścił nam grzechy, które niepokoją nasze sumienia, i udzielił nam „również tego, o co nie ośmielamy się prosić”.
2. We wtorek będziemy obchodzili wspomnienie św. Franciszka z Asyżu, w środę – św. Faustyny Kowalskiej, dziewicy, a w piątek – Najświętszej Maryi Panny Różańcowej.
3. Zapraszamy na nabożeństwa różańcowe codziennie o 17:15 z wyjątkiem soboty (po Mszy św. porannej). Dzieci zapraszamy na różaniec dla nich w poniedziałki, środy i piątki o 16:30.
4. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek i piątek miesiąca. Zapraszamy do wspólnej modlitwy o powołania do kapłaństwa oraz do wynagradzania Najświętszemu Sercu Jezusa.
5. W piątek, jak co miesiąc, będą odwiedziny chorych i starszych.
6. Dziś na 15:00 nasza parafialna Diakonia Miłosierdzia serdecznie zaprasza na spotkanie przy ognisku. Będzie też można poczęstować się kiełbasą i ciastem, a także pośpiewać.
7. W „Niedzieli” polecamy artykuł o duszpasterstwie akademickim oraz tekst o wielkim bractwie różańcowym, które tworzył św. Dominik.
8. W „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi piękne słowa świętych o różańcu oraz jedną z katechez Benedykta XVI o modlitwie.
9. Bóg zapłać Kindze Strzelczyk za 200 zł na potrzeby kościoła oraz tym, którzy dziś złożą ofiarę na ogrzewanie.
10. Odeszła od nas do Boga śp. Janina Huda z ul. Szkolnej, l. 81. Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie.

Mocne słowa o modlitwie różańcowej

„Różaniec jest bronią w dzisiejszych czasach” – św. Ojciec Pio

„Dajcie mi armię modlących się na różańcu, a podbiję świat” – bł. Pius IX

„Najlepszym sposobem na modlitwę jest różaniec” - św. Franciszek Salezy

„Idź do Madonny. Miłuj Ją! Zawsze pamiętaj o modlitwie różańcowej. Odmawiaj ją dobrze, tak często, jak tylko możesz! Najważniejsze byś modlił się duszą, nigdy nie męczył się modlitwą. Różaniec porusza serce Boga i pomaga w otrzymaniu potrzebne łaski!” - święty Ojciec Pio

„Różaniec to potężna broń. Używaj jej pewnie, a zaskoczą cię skutki” – św. Josemaria Escriva

„Różaniec to broń pozwalająca zwyciężyć demony i utrzymująca cię z dala od grzechu... Jeśli pragniecie, by w waszych sercach, domach, krajach zagościł pokój, gromadźcie się wspólnie i odmawiajcie różaniec, zawsze bez względu na to jak jesteście utrudzeni” – bł. Pius IX

„Nikt nie może trwać nieustannie w grzechu, jednocześnie odmawiając różaniec: trzeba wybrać albo jedno, albo drugie” - Biskup Hugh Doyle [za Deon.pl]

Cenna podpowiedź do naszej codziennej modlitwy

Benedykt XVI, 18.05.2011

Drodzy bracia i siostry,

Podczas dwóch minionych katechez zastanawialiśmy się nad modlitwą jako zjawiskiem powszechnym, które - choć w różnych formach - występuje w kulturach wszystkich czasów. Dzisiaj natomiast chciałbym rozpocząć refleksję biblijną na ten temat, który prowadzi nas do zgłębienia dialogu przymierza między Bogiem a człowiekiem, ożywiającego historię zbawienia, aż do punktu kulminacyjnego, ostatecznego słowa, którym jest Jezus Chrystus. Ta refleksja sprawi, że zatrzymamy się na kilku ważnych tekstach i fundamentalnych postaciach Starego i Nowego Testamentu. To Abraham, wielki patriarcha, ojciec wszystkich wierzących (por. Rz 4,11-12.16-17), da nam doskonały przykład modlitwy w epizodzie wstawiennictwa za miasta Sodomy i Gomory. Chciałbym też was zachęcić, abyście skorzystali z drogi, którą przebedziemy podczas najbliższych katechez i dowiedzieli się więcej na temat Biblii, którą jak ufam, macie w swoich domach. Prosiłbym, abyście podczas tygodnia, zatrzymali się, odczytywali i przemyśleli na modlitwie, poznawali wspólną historię relacji między Bogiem a człowiekiem, między Bogiem, który przekazuje nam siebie a człowiekiem, który Jemu odpowiada i się modli.

Pierwszy tekst, nad którym pragniemy się zastanowić znajduje się w rozdziale 18 Księgi Rodzaju. Opowiada on, że nikczemność mieszkańców Sodomy i Gomory osiągnęła szczyt, do tego stopnia, że konieczna była interwencja Boga, by dokonał aktu sprawiedliwości i powstrzymał zło, niszcząc obydwie miasta. W tę sytuację wpisuje się Abraham ze swoją modlitwą wstawienniczą. Bóg postanawia objawić mu to, co się wydarzy, pozwalając poznać mu powagę zła i jego straszliwe konsekwencje, ponieważ Abraham jest jego wybranym, wybranym po to, aby stał się wielkim ludem i aby Boże błogosławieństwo dotarło aż do krańców świata. Podejmuje on misję zbawienia, która ma odpowiedzieć na grzech, który wkroczył w rzeczywistość człowieka. Poprzez niego Pan Bóg pragnie doprowadzić ludzkość do wiary, posłuszeństwa i sprawiedliwości. Teraz, ten przyjaciel Boga otwiera się na rzeczywistość i potrzeby świata, modli się za tych, którzy mają być ukarani i prosi, aby zostali ocaleni.

Abraham natychmiast ustawia problem w całej jego powadze, mówiąc do Pana Boga: „Czy zamierzasz wygubić sprawiedliwych wespół z bezbożnymi? Może w tym mieście jest pięćdziesięciu sprawiedliwych; czy także zniszczysz to miasto i nie przebaczysz mu przez wzgląd na owych pięćdziesięciu sprawiedliwych, którzy w nim mieszkają? O, nie dopuść do tego, aby zginęli sprawiedliwi z bezbożnymi, aby stało się sprawiedliwemu to samo, co bezbożnemu! O, nie dopuść do tego! Czyż Ten, który jest sędzią nad całą ziemią, mógłby postąpić niesprawiedliwie?” (ww. 23-25). Tymi słowami, z wielką odwagą Abraham przedstawia Bogu konieczność uniknięcia sprawiedliwości zbiorowej: jeśli miasto jest winne, to słuszne jest potępienie jego przestępstwa i nałożenie kary, ale - powiada wielki patriarcha - niesprawiedliwe byłoby ukaranie w jednakowy sposób wszystkich mieszkańców. Jeśli są w mieście ludzie niewinni, nie mogą być traktowani tak samo jak winni. Bóg, który jest sędzią

sprawiedliwym, nie może tak działać- słusznie mówi Abraham Bogu.

Jeśli czytamy jednak ten tekst uważniej, to zdajemy sobie sprawę, że prośba Abrahama jest jeszcze poważniejsza i głębsza, ponieważ nie ogranicza się do prośby o zbawienie niewinnych. Abraham prosił o przebaczenie dla całego miasta i uczynił to, odwołując się do sprawiedliwości Boga. W istocie mówi do Pana: „Nie przebaczysz mu przez wzgląd na owych pięćdziesięciu sprawiedliwych, którzy w nim mieszkają?” (w. 24b). Czyniąc tak ośmiela się przedstawić nową ideę sprawiedliwości: nie ogranicza się ona do ukarania winnych, jak czynią to ludzie, ale jest to inna sprawiedliwość, Boża, która poszukuje dobra i tworzy je przez przebaczenie, które przemienia grzesznika, nawraca go i zbawia. Tak więc w swojej modlitwie Abraham nie odwołuje się wyłącznie do sprawiedliwości stosownie do wymiaru zła, ale prosi o interwencję zbawczą, która mając na uwadze niewinnych, wolnych od winy bezbożnych, wybacza im. Myśl Abrahama, która wydaje się niemal paradoksalna, może zostać podsumowana w następujący sposób: oczywiście nie można traktować niewinnych tak samo jak winnych, byłoby to niesprawiedliwe, ale musimy traktować winnych tak jak niewinnych, realizując „doskonalszą” sprawiedliwość, dając im możliwość zbawienia, ponieważ jeśli złoczyńcy przyjmą Boże przebaczenie i wyznają winę, pozwalając się zbawić, nie będą już więcej czynili zła i także oni staną się sprawiedliwymi i nie będą już musieli być karani.

Tę właśnie prośbę o sprawiedliwość Abraham wyraża w swym wstawiennictwie. Jest to prośba, której podstawą jest pewność, że Pan Bóg jest miłosierny. Nie prosi Boga o rzecz sprzeczną z Jego istotą, puka do bramy Bożego miłosierdzia, znając autentyczną wolę Boga. Oczywiście, Sodomą jest wielkim miastem, a pięćdziesięciu sprawiedliwych, wydaje się, że to niewiele, ale czyż sprawiedliwość Boga i Jego przebaczenie nie są przejawem mocy dobra, nawet jeśli wydaje się mniejsze i słabsze od zła? Zniszczenie Sodomy powinno powstrzymać obecne w tym mieście zło, ale Abraham wie, że Bóg ma inne sposoby i środki, aby postawić tamę rozprzestrzenianiu się zła. To przebaczenie przerywa spiralę grzechu a Abraham w swym dialogu z Bogiem odwołuje się właśnie do tego. A kiedy Pan Bóg zgadza się przebaczyć miastu, jeśli znajdzie w nim pięćdziesięciu sprawiedliwych, modlitwa wstawiennicza Abrahama zaczyna schodzić w głąb Bożego miłosierdzia. Abraham, jak pamiętamy, stopniowo zmniejsza liczbę niewinnych koniecznych do zbawienia: gdyby nie było ich pięćdziesięciu, czy może wystarczy czterdziestu pięciu, a potem coraz mniej, aż do dziesięciu, nadal kontynuując swą prośbę, która staje się niemal zuchwałą w swej natarczywości: „A może znalazłoby się tam czterdziestu... trzydziestu... dwudziestu... dziesięciu?” (por. w. 29.30.31.32). Im mniejsza staje się liczba, tym większe okazuje się i ujawnia miłosierdzie Boga, który cierpliwie wysłuchuje modlitwę, przyjmuje ją i odpowiada na każdą prośbę: „przebaczę... nie zniszczę ... nie dokonam”(por. ww. 26.28.29.30.31.32).

Tak więc, za wstawiennictwem Abrahama, Sodomą może być ocalona, jeśli znajdzie się w niej choćby dziesięciu sprawiedliwych. Taka jest moc modlitwy, ponieważ poprzez wstawiennictwo, modlitwę do Boga o zbawienie innych, ukazuje się i wyraża pragnienie zbawienia, jakie Bóg żywi zawsze wobec grzesznego człowieka. Zło rzeczywiście nie może być zaakceptowane, musi być wskazane i

zniszczone poprzez karę: zniszczenie Sodomy miało właśnie tę funkcję. Pan Bóg nie chce jednak śmierci grzesznika, ale żeby się nawrócił i żył (por. Ez 18,23, 33,11). Zawsze jego pragnieniem jest przebaczenie, zbawienie, dawanie życia, przekształcanie zła w dobro. Zatem właśnie to pragnienie Boże w modlitwie staje się pragnieniem człowieka i wyraża się poprzez słowa wstawiennictwa. Wraz ze swoją modlitwą Abraham używa swego głosu, ale także serca Bożej woli: Boże pragnienie, które jest miłosierdziem, miłością i pragnieniem zbawienia, znalazło w Abrahamie i w jego modlitwie możliwość objawienia się w sposób konkretny w obrębie ludzkiej historii, aby być obecnym wszędzie tam, gdzie istnieje potrzeba łaski. Wraz z głosem swej modlitwy, Abraham używa głosu pragnieniu Boga, który nie chce zniszczenia, lecz ocalenia Sodomy i obdarzenia życiem skruszonego grzesznika.

Tego właśnie chce Pan Bóg, a jego dialog z Abrahamem jest przedłużającym się i niedwuznacznym przejawem Jego miłości miłosiernej. Potrzeba znalezienia ludzi sprawiedliwych w obrębie miasta jest coraz mniej wymagająca i w końcu wystarczy jedynie dziesięciu, aby ocalić wszystkich mieszkańców. W tekście nie ma mowy z jakiego powodu Abraham zatrzymuje się na dziesięciu. Być może jest to liczba wskazująca najmniejszą grupę wspólnotową (po dziś dzień dziesięć osób to kworum niezbędne dla żydowskiej modlitwy publicznej). Niezależnie od wszystkiego chodzi o nieznaczną liczbę, niewielką cząsteczkę dobra, stanowiącą punkt wyjścia dla zbawienia wielkiego zła. Jednakże w Sodomie i Gomorze nie znalazło się nawet dziesięciu sprawiedliwych i obydwie miasta zostały zniszczone. O niezbędności tego zniszczenia paradoksalnie zaświadczyła właśnie modlitwa wstawiennicza Abrahama. Objawiła ona bowiem zbawczą wolę Boga: Pan gotów był przebaczyć, pragnął to uczynić, ale obydwie miasta były zamknięte w złu wszechogarniającym i paraliżującym: nie było w nich nawet kilku niewinnych, kilku, od których można by wyjść, by przekształcić zło w dobro. Abraham także bowiem prosił właśnie o tę drogę zbawienia: być zbawionym nie oznacza po prostu uniknięcie kary, ale uwolnienie od zła, które w nas mieszka. Nie należy wyeliminować kary, ale grzech, owo odrzucenie Boga i miłości, które niesie już w sobie karę. Prorok Jeremiasz powie do zbuntowanego ludu: „Twoja niegodziwość cię karze, a twoje niewierności cię osądzają. Wiedz zatem i przekonaj się, jak przewrotne i pełne goryczy jest to, że opuściłeś Pana, Boga swego” (Jer 2,19). Z tego właśnie smutku i goryczy, Pan Bóg chce zbawić człowieka wyzwalając go od grzechu. Ale konieczna jest przemiana płynąca od wewnątrz, kilka okruczeń dobra, jakiś początek od którego można wyjść, aby przeobrazić zło w dobro, nienawiść w miłość, zemstę w przebaczenie. Z tego względu sprawiedliwi muszą być w obrębie miasta, a Abraham stale powtarza: „A może znalazłoby się tam...”. „Tam” - w obrębie chorej rzeczywistości powinien być ten załazek dobra, które może uzdrowić i przywrócić życie. Jest to też słowo skierowane do nas, aby w naszych miastach znalazł się załazek dobra i abyśmy czynili wszystko co w naszej mocy, aby było w nich nie tylko dziesięcioro sprawiedliwych, aby nasze miasta mogły żyć i przeżyć, ocalić nas od tej wewnętrznej goryczy jaką jest nieobecność Boga. W chorej rzeczywistości Sodomy i Gomory, nie ma tego załazka dobra.

Ale miłosierdzie Boga w dziejach swego ludu rozciąga się dalej. Jeśli dla ocalenia

Sodomy wystarczyłoby dziesięciu sprawiedliwych, to prorok Jeremiasz mówi w imieniu Wszechmogącego, że potrzebny jest tylko jeden, aby ocalić Jerozolimę: „Przebiegnijcie ulice Jerozolimy, zobaczcie, zbadajcie i przeszukajcie jej place, czy znajdziecie kogoś, czy będzie tam ktokolwiek, kto by postępował sprawiedliwie, szukał prawdy, a przebaczę jej” (5,1). Liczba sprawiedliwych ponownie się zmniejszyła, a dobroć Boga okazuje się jeszcze większa. Jednak i to jeszcze nie wystarczy, przeobfite Boże miłosierdzie nie odnajduje poszukiwanej odpowiedzi dobra i Jerozolima upada pod oblężeniem wroga. Trzeba, żeby sam Bóg stał się owym sprawiedliwym. To dokonuje się właśnie w tajemnicy Wcielenia, aby zapewnić jednego sprawiedliwego On sam staje się człowiekiem. Zawsze będzie Sprawiedliwy, którym jest On sam. Nieskończona i zadziwiająca miłość Boga objawi się w pełni, kiedy Syn Boży stanie się człowiekiem, definitywnym Sprawiedliwym, doskonale Niewinnym, przynoszącym całemu światu zbawienie, umierając na krzyżu, przebacząc i wstawiając się za tymi, którzy „nie wiedzą, co czynią” (Łk 23,34). Wtedy modlitwa każdego człowieka odnajdzie swoją odpowiedź, wówczas wszystkie nasze modlitwy wstawiennicze będą w pełni wysłuchane.

Drodzy bracia i siostry, błaganie Abrahama, naszego ojca w wierze, niech nas nauczy coraz większego otwierania serca na przeobfite miłosierdzie Boże, abyśmy w codziennej modlitwie potrafili pragnąć zbawienia ludzkości i prosić o nie wytrwale i z zaufaniem do Pana, który wielki jest w miłości. Dziękuję.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 2.10 – XXVII Niedziela w Ciągu Roku

7:30 Wypominki

8:00 Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych

11:00 † Zygmunta (r.) i Cecylię Jabłońskich

18:00 † Barbarę (4 r.), Stefana i Władysławę Trzepizurów, Annę, Juliana, Ryszarda i Jerzego Soluchów

Poniedziałek 3.10

16:30 Różaniec św. dla dzieci

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 † Krzysztofa Olszewskiego od koleżanek i kolegów syna Tomka z pracy w „ZF”

18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19:00)

Wtorek 4.10 – Wspomnienie św. Franciszka z Asyżu

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 Za rodzinę Kasi i Maćka oraz Jacka z dziękczynieniem za otrzymane łaski

Środa 5.10 – Wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej, dziewicy

7:00 † Kazimierza Lechowskiego od Zakładu Pogrzebowego „Cieśla”

16:30 Różaniec św. dla dzieci

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Jana, Krystyny, Józefa, Krystyny, Agnieszki, Andrzeja, Justyny i Urszuli
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O pokój na Ukrainie oraz o nawrócenie Rosji, a dla poległych i zamordowanych o pokój wieczny
- 6.) O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Jolanty Radzioch od córki
- 7.) O Boże błogosławieństwo na dalsze lata życia z okazji jubileuszu małżeństwa i 20. urodzin syna
- 8.) † Jerzego Borowskiego (46 r.), Bronisława Staszczyka, Jana i Julianę Misztalów, Henryka i Stanisława Kurzaczów, Janinę i Marka Grzybów oraz zmarłych z ich rodzin
- 9.) † Czesława (21 r.) i Mariannę Nowaków, Marka Jeziorskiego oraz zmarłych z rodziny Jeziorskich, Soluchów, Chładów i Szeleperów
- 10.) † Czesławę Kijas od bratowej Teresy z rodziną
- 11.) † Teresę Sypułę od Józefa Kota z rodziną
- 12.) † Krzysztofa Olszewskiego od kolegów syna – policjantów z Wydziału Kryminalnego Komendy Miejskiej Policji w Częstochowie
- 13.) † Barbarę Ułamek od sąsiadów Słowików z rodziną
- 14.) † Ireneusza Obałę (1 r.) od córki z mężem, wnuka Oskara i wnuczki Pauliny z mężem
- 15.) † Marka Majchrzaka od swata Andrzeja z rodziną
- 16.) † Karola Radziocha od cioci Grażyny z wujkiem Józkiem
- 17.) † Jana Raczyńskiego od mamy
- 18.) † Andrzeja Hudego od sąsiadek: Weroniki Maźniak i Haliny Makowskiej
- 19.) † Jana Raczyńskiego od mamy
- 20.) † Zygmunta Gawendę od syna Leszka z rodziną
- 21.) † Janinę Hudą od córki Barbary, córki Renaty i syna Roberta

Czwartek 6.10 – Pierwszy czwartek miesiąca

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 † Henryka, Józefę i Franciszka Kasprzaków, Władysława, Janinę i Andrzeja Lamików, Jacka Woszczyne

Piątek 7.10 – Wspomnienie Najsw. Maryi Panny Różańcowej, pierwszy piątek miesiąca

16:30 Różaniec św. dla dzieci

17:00 Sakrament Pokuty i Pojednania

17:15 Nabożeństwo różańcowe

18:00 † Stanisława (28 r.) i Pelagię Kożuchów

Akt wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Jezusowemu

18:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 8.10

9:00 † Czesławę Nawrot od Danuty Parkitnej z rodziną

9:30 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Zygmunta Gawendę od żony Wiesławy

Niedziela 9.10 – XXVIII Niedziela w Ciągu Roku

8:00 † Franciszka Bugaja, Mariannę, Jana i Andrzeja Mików

11:00 † Wiesława Dworaka (4 r.)

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Poli Wróbel i jej najbliższych z okazji roczku
O Boże błogosławieństwo, mądrość i wzrost miłości do Pana dla Mateusza
Badory i jego najbliższych z okazji 18. urodzin

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Henryka, Weronikę i Franciszka Raczyńskich

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa,
17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Próby scholi młodzieżowo-dziecięcej sobota, 12:00 – 12:45

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku o 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:10,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św. lub na życzenie: tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiwreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881